

разкъса и обагри със кръвта си.
 След туй дойде Пирам - и млад, и хубав -
 на Тисбе мантията той намери
 разръфана - тогаз със своя меч,
 със своя кървав и греховен меч
 прониза своята пламтяща гърд
 и Тисбе, клетата, която
 го чакаше на сянка, се притече,
 изтръгна меча му - и се уби.
 Останалото Лъвът и Луната,
 Стената, влюбените двама
 ще ви разкажат както е било.

/Излизат Пролог, Пирам, Тисбе, Лъвът
 и Луната./

ТЕЗЕЙ. - Дали и лъвът няма да говори?
 ДЕМЕТРИЙ. Защо да не говори лъвът, щом
 без брой магарета говорят?
 СТЕНА. - На мен, Зурла наречен, тук се падна
 стена да представлявам, но стена,
 в която има пукнатина;
 през нея двамата - Пирам и Тисбе -
 потайни думи ще си шепнат често.
 Вартa и пясъкът, и тоя камък
 показват, че наистина съм аз
 стената. И през процепа отъясно
 любовниците плахо ще си шепнат.
 ТЕЗЕЙ. - От вар и пясък говор по-добър
 едвали някой може да очаква.
 ДЕМЕТРИЙ. - Най-духовитата стена,
 която някога съм чувал.